

Când mă trezesc...

Flavius Laurian Duverna

Când mă trezesc...

Când mă trezesc în zori de zi
Isuse Doamne, fă-mă-n stare
Să-Ți văd dragostea Ta mare,
Tot reflectând... spre-a auzi
Că-n viață totu-i, o chemare!

Să văd cum iarba legănândă
Se unduiește... -n val de vânt
Spre dezvoltare luând avânt,
Și-n adierea cea mai blândă
Ușor se pleacă spre pământ.

Și să constat cum împreună
Mulțimi de specii toate cresc
Și toate-s mândre și-nfloresc,
Un amalgam, ce-și încunună
Chemarea ce și-o împlinesc.

Să văd cum florile-și deschid,
Așa cum ele-au fost menite
La vremuri și sorți împlinite,
A lor petale, tot mai splendid,
Și tot mai scump împodobite.

Când mireasma-și răspândesc
Și-al lor balsam totu-nfășoară
În spațiul care le-nconjoară...
Să văd cum voia-Ți împlinesc
Până-n amurgul lin de seară!

Și-oricine-n suflet nu privește
Prin flori, culori de curcubeu
Influențând,... viața-i mereu,
Cu mintea nici nu prețuiește
Ce-i dragostea lui Dumnezeu!

Flavius Laurian Duverna